

§ 6. 1. Pobieranie próbek w celu dokonania kontroli, o której mowa w § 5, przeprowadza się z częstotliwością uzależnioną od procesu technologicznego w sposób zapewniający reprezentatywność tych próbek.

2. Kontrolowany surowiec, materiał lub odpad, przed umieszczeniem w naczyniu pomiarowym, wysusza się do suchej masy i rozdrabnia do wymiaru ziaren poniżej 2 mm.

3. Jeżeli oznaczanie zawartości radu Ra-226 w próbce odbywa się przez pomiar promieniowania produktów jego rozpadu, przed rozpoczęciem pomiaru naczynie pomiarowe z próbką utrzymuje się szczelnie zamknięte przez okres nie krótszy niż:

- 1) 5 dni, jeżeli kontrolowany surowiec, materiał lub odpad jest pochodzenia naturalnego i nie był poddawany procesowi przeróbki lub podlegał składowaniu przez okres co najmniej 30 dni, albo
- 2) 14 dni, jeżeli kontrolowany surowiec, materiał lub odpad był poddany procesowi przeróbki.

4. Skład mineralny i poziom zawartości naturalnych izotopów promieniotwórczych we wzorcach odniesienia używanych do kalibracji pomiarów odpowiada kontrolowanym surowcom, materiałom lub odpadom.

5. Przy interpretacji wyników pomiarów uwzględnia się:

- 1) tło promieniowania nie pochodzącego od mierzonej próbki;
- 2) wpływ promieniowania obecnych w próbce izotopów innych niż mierzone;
- 3) efekt samoabsorpcji promieniowania w próbce.

6. Całkowita niepewność określenia wartości wskaźników aktywności f_1 i f_2 , przy poziomie ufności 0,95, nie może przekraczać 20 % ich wartości, jeżeli są one nie mniejsze niż 0,8 wartości tych wskaźników podanych w § 3.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie wymagań dotyczących zawartości naturalnych izotopów promieniotwórczych w surowcach i materiałach stosowanych w budynkach przeznaczonych na pobyt ludzi i inwentarza żywego, a także w odpadach przemysłowych stosowanych w budownictwie, oraz kontroli zawartości tych izotopów (Dz. U. Nr 220, poz. 1850).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Kaczyński*

30

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia 4 stycznia 2007 r.

w sprawie wymagań jakościowych dotyczących zawartości siarki dla olejów oraz rodzajów instalacji i warunków, w których będą stosowane ciężkie oleje opałowe²⁾

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania

jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania jakościowe dotyczące zawartości siarki dla lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żegluga śródlądowej;
- 2) rodzaje instalacji i warunki, w których stosowane będą ciężkie oleje opałowe, które nie muszą spełniać wymagań jakościowych w zakresie zawartości siarki.

§ 2. Zawartość siarki w przeliczeniu na masę w:

- 1) lekkim oleju opałowym, oznaczonym kodami CN 2710 19 45 oraz 2710 19 49, nie może być większa niż:

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 131, poz. 909).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy Rady 1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniającej dyrektywę 93/12/EWG (Dz. Urz. WE L 121 z 11.05.1999, str. 13; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 24, str. 17) oraz dyrektywy 2005/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. zmieniającej dyrektywę 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych (Dz. Urz. UE L 191 z 22.07.2005, str. 59).

- a) 0,2 % — do dnia 31 grudnia 2007 r.,
 - b) 0,1 % — od dnia 1 stycznia 2008 r.;
- 2) ciężkim oleju opałowym, oznaczonym kodami CN 2710 19 51, 2710 19 55, 2710 19 61, 2710 19 63, 2710 19 65 oraz 2710 19 69, nie może być większa niż 1 %;
 - 3) oleju do silników statków żeglugi śródlądowej nie może być większa niż:
 - a) 0,2 % — do dnia 31 grudnia 2009 r.,
 - b) 0,1 % — od dnia 1 stycznia 2010 r.

§ 3. Instalacjami, w których stosowane będą ciężkie oleje opałowe, które nie muszą spełniać wymagań jakościowych w zakresie zawartości siarki, o których mowa w § 2 pkt 2, są:

- 1) instalacje energetycznego spalania o nominalnej mocy cieplnej równej lub większej niż 50 MW, które zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 260, poz. 2181 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 140) należy zakwalifikować jako źródła nowe oraz które spełniają standardy emisyjne określone w tych przepisach;
- 2) instalacje energetycznego spalania o nominalnej mocy cieplnej równej lub większej niż 50 MW, które zgodnie z przepisami rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1, należy zakwalifikować jako źródła

istniejące oraz które spełniają standardy emisyjne określone w tych przepisach;

- 3) instalacje energetycznego spalania, niewymienione w pkt 1 lub 2, dla których wartości stężeń dwutlenku siarki w gazach odlotowych pochodzących z tych instalacji nie przekraczają 1700 mg/m_u^3 przy zawartości tlenu w gazach odlotowych wynoszącej 3 % na jednostkę objętości tych gazów w stanie suchym;
- 4) instalacje energetycznego spalania w rafineriach, dla których średnia miesięczna wartość stężenia dwutlenku siarki w gazach odlotowych, uśredniona dla wszystkich tych instalacji w danej rafinerii, niezależnie od wykorzystywanego rodzaju paliwa lub mieszanki paliw nie przekracza 1700 mg/m_u^3 . Uśrednianie to nie obejmuje instalacji, o których mowa w pkt 1 i 2. Uśredniając średnie miesięczne wartości stężenia dwutlenku siarki w gazach odlotowych dla wszystkich tych instalacji w danej rafinerii, uwzględnia się wartość ważoną względem natężenia przepływu objętości gazów odlotowych z poszczególnych instalacji.

§ 4. Warunkiem stosowania ciężkich olejów opałowych w instalacjach, o których mowa w § 3, jest posiadanie przez prowadzących te instalacje pozwolenia na wprowadzanie gazów do powietrza lub pozwolenia zintegrowanego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *P. G. Woźniak*

31

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾

z dnia 21 grudnia 2006 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie stanowisk, zaszeregowania, kwalifikacji oraz szczegółowych zasad wynagradzania pracowników izb morskich

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (Dz. U. Nr 58, poz. 320, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej — gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 131, poz. 910).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1989 r. Nr 33, poz. 175 i Nr 35, poz. 192, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2004 r. Nr 62, poz. 575.

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie stanowisk, zaszeregowania, kwalifikacji oraz szczegółowych zasad wynagradzania pracowników izb morskich (Dz. U. Nr 79, poz. 853, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 199, poz. 1675, z 2003 r. Nr 192, poz. 1879, z 2004 r. Nr 165, poz. 1729 oraz z 2005 r. Nr 126, poz. 1057 i Nr 261, poz. 2192.